

Τ

Τ

- καλ. 21. 13. κείται, βρατὰ ρός, μοχθηρός.
 τρώω, πυλώνες τρεῖς. λέγε- Τρῶδοβάτιй, αμ, σε. ἐπιθ. ὑ-
 ται δὲ καὶ ἐνικῶς τρῶε [μό- δερικὸς, ὑδερῶδης, ὑδεριῶν,
 νον ὄνομαστ. αἷτιατ. καὶ ὑδροπικὸς, ὑδρωψ, ὑδροπιῶν.
 κλητ.] καὶ παραβλ. καὶ τὰ ὄρα καὶ ἐν τῷ τρῶδζ.
 ἐν τῷ πᾶτερο σημειωθέντα). Τρῶдолюкѣзньй, αμ, σε. ἐπιθ.
 Τρόница, υι. θηλ. τριάς. (193) = τῷ ἔπομ.
 Τροпάρь, η. ἀρσ. (ἐλλ.) τρο- Τρῶдолюбвѣбый, αμ, σε. ἐπιθ.
 πάριον. φιλόπονος, φιλοκάματος, φιλ-
 Τρόстїе, ιμ. οὐδ. (ἀθροιστ.) κά- εργός.
 λαμος, καλάμη (197), καὶ Τρῶδζ, ἀ. ἀρσ. πόνος, κόπος,
 πληθ. κάλαμοι, (τουτέστι, μόχθος, κάματος, ἐργωδία.
 τόπος κατάφυτος ἐκ καλά- Σводный τρῶδζ. ὑδρωψ. ὕ-
 μων). δερρος = водный ὠτόκζ. Σβο-
 Τρόсть, η. θηλ. κάλαμος. дныймз τρῶдѣмз стрѣжд-
 Τρῶβά, υι. θηλ. σάλπιγξ. (πληθ. шій = τρῶδοβάτιй.
 τρῶβύ). 2) σωλήν (ὑδραγω- Τρῶждάю, еши. κόπους παρέχω
 γικός. 510). τινί, ἐνοχλῶ. παρβλ. στῆδζάю.
 Τρῶвлю, бнши (βος). παρτ. τρῶ- Σμεσ.-сш. κοπιάω-ῶ, κοπιά-
 βήχζ (καὶ-βήχζ) σαλπίζω. ζω, πονέω-ῶ, μοχθέω-ῶ, κά-
 Σπαθ. τρῶвѣмь ѣсмь (206). μνω (μογέω-ῶ) = τρῶждѣсш
 σαλπίζομαι, διασαλπίζομαι. (ἐξ οὗ λαμβάνει καὶ τὸν ἀσρ.
 Τρῶвный, αμ, σε. ἐπιθ. (κτητ.) καὶ μελ.)
 ὁ τῆς σάλπιγγος. Τρῶждѣсш, дншисш (πο, οὐ).]
 Τρῶдникз, α. ἀρσ. καματηρός, παρτ. τρῶднѣсш (καὶ-днѣсш,
 φιλεργός, φιλόπονος, ἐργα- καὶ-жднѣсш) = τρῶждάюсш.
 τικός, ἐργαστήρ, ἐργαστής. Σμετχ. παθ. χρ. ἀσρ. οὐτρῶ-
 (198. πύκτης). ждѣный, αμ, σε. κεκοπιακῶς,
 Τρῶдный, αμ, σε. ἐπιθ. κοπιώ- κεκμηκῶς (κοιν. κουρασμέ-
 δης, κοπώδης, ἐπίπονος, ἐπί- νος).
 μοχθος, ἐργώδης, καματη- Τρῶдѣз, α. ἀρσ. σεισμὸς (τῆς γῆς).